

Bruksela, 30 września 2024 r.
(OR. en)

13692/24

LIMITE

ECOFIN 1048
UEM 323

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Zakres zadań UE na spotkanie ministrów finansów i prezesów banków centralnych państw grupy G-20, które odbędzie się 23–24 października 2024 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu zakres zadań UE na spotkanie ministrów finansów i prezesów banków centralnych państw grupy G-20, które odbędzie się 23–24 października 2024 r.

Zakres zadań UE na spotkanie ministrów finansów i prezesów banków centralnych państw grupy G-20, które odbędzie się 23–24 października 2024 r.

1. UE nadal zdecydowanie potępia rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, która wywiera znaczący negatywny wpływ na gospodarkę światową. Skutkami tej wojny są: wyższe ceny towarów, przemieszczenie łańcuchów dostaw, niestabilność rynków finansowych, zwiększona niepewność i postępująca fragmentacja geoeconomiczna, a także spotęgowanie istniejących wcześniej wyzwań, takich jak bezpieczeństwo żywnościowe. Od 2022 r. światowy wzrost, i tak już naznaczony konsekwencjami pandemii COVID-19, wykazuje znacznie powolniejsze tempo niż to, którego spodziewano się przed inwazją. UE jest również głęboko zaniepokojona eskalacją konfliktu na Bliskim Wschodzie i niezwykle dramatyczną sytuacją humanitarną w Strefie Gazy. Konflikt ten znacznie zwiększył niepewność w regionie, stwarzając dodatkowe zagrożenia gospodarcze i polityczne dla krajów południowego sąsiedztwa. Kraje położone bliżej miejsc dotkniętych konfliktem najsilniej odczuwają jego skutki, szczególnie poprzez zakłócenia w handlu i turystyce. W wielu krajach regionu odnotowuje się pogorszenie sytuacji budżetowej i bilansu płatniczego. UE działa na rzecz wspierania stabilności gospodarczej i wzrostu gospodarczego w regionie i stale apeluje o zakończenie działań wojennych.
2. Jednym z kluczowych priorytetów pozostaje zintensyfikowanie wspólnych wysiłków na rzecz wzmocnienia multilateralizmu i międzynarodowego systemu opartego na zasadach oraz unikania fragmentacji, szkodliwych praktyk w dziedzinie konkurencji i wyścigów w udzielaniu subsydiów. Uczciwa konkurencja pomoże stymulować innowacje i efektywność. Najlepszą ochroną przed fragmentacją geoeconomiczną pozostają, w szczególności, zreformowana i wzmocniona WTO oraz silna koordynacja międzynarodowa.

3. Globalne ożywienie gospodarcze okazało się bardziej trwałe niż oczekiwano, ale średnioterminowe perspektywy wzrostu pozostają ograniczone. Globalne zagrożenia są nadal znaczące, zwłaszcza w związku ze wstrząsami i napięciami geopolitycznymi. Grupa G-20 powinna uważnie obserwować gospodarkę światową oraz monitorować i redukować zakłócenia równowagi makroekonomicznej, koncentrując się na odpowiedniej kombinacji polityk makroekonomicznych i reform strukturalnych, aby umocnić silny, trwały, zrównoważony i inkluzywny wzrost i zwiększyć jego potencjał, jednocześnie zapewniając stabilność finansów publicznych i trwale przywracając stabilność cen. Ponadto grupa G-20 powinna promować reformy strukturalne i zwiększenie inwestycji publicznych i prywatnych, aby pokierować zrównoważoną, inkluzywną i sprawiedliwą transformacją, korzystając z oferowanych przez nią możliwości pod względem tworzenia nowych miejsc pracy oraz pod względem wzrostu. Grupa G-20 powinna też kontynuować prace nad oceną ryzyk makroekonomicznych związanych ze zmianą klimatu, wraz z makroekonomicznymi i dystrybucyjnymi skutkami polityk klimatycznych i ścieżek sprawiedliwej transformacji. Z zadowoleniem przyjmujemy notę grupy G-20 dotyczącą makroekonomicznych i dystrybucyjnych skutków polityki przeciwdziałania zmianie klimatu i polityki na rzecz transformacji w stronę modelu zrównoważonego. Dotychczasowe prace pokazały, że koszty niepodejmowania działań przewyższają w jeszcze większym stopniu niż uprzednio zakładano koszty uporządkowanej i sprawiedliwej transformacji, w tym pod względem skutków dystrybucyjnych.

4. Sprawą najwyższej wagi pozostaje zakończenie pozostałych prac niezbędnych do wdrożenia dwufilarowego porozumienia dotyczącego zmiany międzynarodowych zasad podatkowych. W szczególności grupa G-20 powinna nadal wzywać państwa i jurysdykcje uczestniczące w otwartych ramach G-20/OECD w zakresie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) do zakończenia dyskusji na temat wszystkich aspektów filaru 1, z myślą o jak najszybszym podpisaniu i ratyfikacji wielostronnej konwencji. Wyrażamy uznanie dla członków otwartych ram OECD/G-20, którzy rozpoczęli wdrażanie filaru 2, i wzywamy inne państwa, by wkrótce poszły ich śladem. Będziemy nadal wspierać prace na rzecz zapewnienia koordynacji między państwami wdrażającymi filar 2, a także popierać położony przez prezydencję grupy G-20 nacisk na budowanie zdolności, aby zapewnić krajom rozwijającym się niezbędną pomoc techniczną we wdrażaniu obu filarów. Grupa G-20 powinna przyspieszyć realizację programu w ramach międzynarodowej współpracy podatkowej dotyczącego przejrzystości podatkowej, aby ograniczyć unikanie opodatkowania i zapewnić sprawiedliwe i skuteczne opodatkowanie dla wszystkich, w tym m.in. promować dialog na temat opodatkowania bardzo zamożnych klientów indywidualnych, w otwartych ramach i przy pełnym poszanowaniu suwerenności podatkowej. W związku z tym ponawiamy apel o szybkie wdrożenie ram sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów (CARF) i zmian we wspólnym standardzie do wymiany informacji (CRS) przez odpowiednie jurysdykcje, a także apel do OECD o zbadanie możliwości wymiany przez zainteresowane państwa informacji o przewidywalnym znaczeniu na temat nieruchomości, w tym informacji o własności rzeczywistej. Grupa G-20 powinna również zmaksymalizować synergie w ramach międzynarodowej współpracy podatkowej między istniejącymi forami międzynarodowymi, unikając jednocześnie nakładania się i fragmentacji.

5. Jeśli chodzi o ewolucję wielostronnych banków rozwoju, grupa G-20 powinna sfinalizować w październiku „Plan działania grupy G-20 na rzecz lepszego, szerszego i skuteczniejszego systemu wielostronnych banków rozwoju”. Potrzebne są ambitniejsze działania na rzecz znacznego zwiększenia mobilizacji kapitału prywatnego i zasobów krajowych, gdyż finansowanie służące osiągnięciu celów rozwojowych i sprostaniu globalnym wyzwaniom nie może pochodzić wyłącznie z wielostronnych banków rozwoju i sektora publicznego. Wdrożenie planu działania grupy G-20 dotyczącego ram adekwatności kapitałowej ma kluczowe znaczenie i powinno być priorytetem w celu zwiększenia zdolności wielostronnych banków rozwoju w zakresie finansowania, przy jednoczesnej ochronie ich długoterminowej stabilności finansowania, utrzymaniu ich wysokich i solidnych ratingów kredytowych oraz traktowania ich jako uprzywilejowanych wierzycieli. Z zadowoleniem przyjmujemy stałe wysiłki na rzecz przyspieszenia wdrażania tych planów działania, które powinno być ściśle monitorowane w miarę upływu czasu. Musimy nadal analizować korzyści i rentowność innowacyjnych środków, takich jak kapitał hybrydowy i gwarancje portfelowe, aby zwiększyć zdolności finansowe wielostronnych banków rozwoju w celu sprostania wyzwaniom rozwojowym i potrzebie zapewnienia globalnych dóbr publicznych, np. w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej. Z zadowoleniem odnotowujemy dotychczasowe prace prowadzone przez wielostronne banki rozwoju i ich akcjonariuszy nad kapitałem na żądanie. Zachęcamy wielostronne banki rozwoju, by wspólnie rozważyły opracowanie i przyjęcie rozwiązań mających na celu lepszą wycenę kapitału na żądanie, w tym poprzez pogłębiony dialog z agencjami ratingowymi. Konieczne są także dalsze prace nad poprawą funkcjonowania wielostronnych banków rozwoju jako systemu; w tym względzie należy przyspieszyć wdrażanie platform krajowych, wzmocnić działania w zakresie współfinansowania w celu dzielenia się narzędziami diagnostycznymi, skrócić czas zatwierdzania operacyjnego oraz, w stosownych przypadkach, zharmonizować i wzajemnie uznawać polityki środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego oraz zamówień, przy jednoczesnym utrzymaniu jak najsolidniejszych standardów. Wielostronne banki rozwoju powinny kontynuować prace nad optymalizacją i jak najefektywniejszym wykorzystywaniem finansowania na warunkach preferencyjnych – nadal skupiając się na krajach o niskim dochodzie oraz państwach niestabilnych i dotkniętych konfliktami, a jednocześnie badając możliwość ukierunkowanego wykorzystania zachęt do promowania skutecznych i innowacyjnych projektów na rzecz krajów o średnim dochodzie, które potrzebują wsparcia, by sprostać globalnym wyzwaniom. Kluczowe dla dalszego wspierania krajów o niskim dochodzie będzie znaczne uzupełnienie środków Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju (IDA) w ramach 21. rundy finansowania. W ujęciu bardziej ogólnym grupa G-20 powinna nadal wspierać Afrykę, w tym poprzez porozumienie G-20 dla Afryki.

6. UE z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcie celu 100 mld USD w specjalnych prawach ciągnięcia (SDR) lub równoważnych wkładach, wzywa do całkowitej realizacji zaległych zobowiązań i zachęca do dalszych dobrowolnych wkładów na rzecz funduszu powierniczego MFW wspierającego ograniczanie ubóstwa i wzrost gospodarczy (PRGT) oraz na rzecz funduszu powierniczego na rzecz odporności i zrównoważonego rozwoju (RST). UE popiera dobrze funkcjonujący, samowystarczalny PRGT i jest jednym z głównych podmiotów wnoszących wkład do tego funduszu. Odnotowujemy, że w kontekście kompleksowego przeglądu instrumentów PRGT i finansowania z PRGT konieczne będzie połączenie środków dotyczących polityk i praktyk zarówno w zakresie finansowania, jak i w zakresie udzielania pożyczek, z uwzględnieniem ograniczeń prawnych poszczególnych krajów, aby zapewnić samowystarczalność PRGT w dłuższym okresie oraz pomóc zaspokoić rosnące potrzeby krajów o niskim dochodzie w nadchodzących latach. UE z zadowoleniem przyjmuje zakończenie 16. ogólnego przeglądu kwot MFW, który pozwoli utrzymać obecną pulę zasobów funduszu i będzie stanowił kluczowy krok, by wzmocnić jego oparty na kwotach charakter. Priorytetem dla członków MFW jest obecnie sfinalizowanie procedur krajowych i udzielenie krajowej zgody na odpowiednie zwiększenie kwot i ograniczenie nowego porozumienia pożyczkowego w uzgodnionym terminie, czyli do 15 listopada 2024 r. Pozytywnie odnosimy się do utworzenia w ramach Rady Wykonawczej MFW 25. stanowiska dyrektorskiego dla Afryki, co zapewni lepiej wyważoną reprezentację regionalną w tym organie. Będziemy konstruktywnie pracować nad możliwymi podejściami do pokierowania procesem dostosowania kwot udziałowych MFW, jak uzgodniono w oświadczeniu przewodniczącej Międzynarodowego Komitetu Walutowego i Finansowego (IMFC) z października 2023 r., w ramach 17. ogólnego przeglądu kwot do czerwca 2025 r. Naszym zdaniem obecna formuła dobrze się sprawdza i realizuje założenia w zakresie dostosowania kwot. Podkreślamy, że niezbędny jest sprawiedliwy podział obciążeń między wszystkimi głównymi gospodarkami rozwiniętymi i ochrona kwot udziałowych najuboższych członków. Przypominamy, że odpowiednie organy MFW pozostają głównym forum dyskusji i podejmowania decyzji w odniesieniu do 17. ogólnego przeglądu kwot, ponieważ reprezentują one wszystkich członków funduszu.

7. Podtrzymujemy nasze zaangażowanie i wzywamy do podjęcia dodatkowych wysiłków na rzecz przyspieszenia wdrażania wspólnych ram grupy G-20 i Klubu Paryskiego dotyczących postępowań oddłużeniowych w sposób przewidywalny, terminowy, uporządkowany i skoordynowany. Z zadowoleniem przyjmujemy dalsze postępy w odniesieniu do poszczególnych krajów, uznając jednocześnie, że w przyszłości postępowania oddłużeniowe mogłyby przebiegać szybciej. Popieramy wysiłki prezydencji grupy G-20 służące wyciągnięciu wniosków z doświadczeń zdobytych w trakcie prowadzonych obecnie na podstawie wspólnych ram prac dotyczących poszczególnych krajów oraz cel polegający na opracowaniu jasnych wytycznych, aby pomóc krajom zaciągającym pożyczki zorientować się w tym procesie. Z zadowoleniem przyjmujemy i wspieramy dalszą skuteczną wielostronną koordynację wierzycieli w odniesieniu do krajów o średnim dochodzie, z uwzględnieniem doświadczeń wynikających z wdrażania wspólnych ram. Należy podtrzymać starania, aby zapewnić sprawne wdrożenie zasady porównywalnego traktowania wszystkich wierzycieli prywatnych i dwustronnych. Zgodnie z istniejącą praktyką wielostronne banki rozwoju powinny być nadal wyłączone z postępowania oddłużeniowego i w miarę możliwości powinny dostarczać dodatkowych dodatnich przepływów netto, aby dalej wspierać kraje podatne na zagrożenia za pomocą finansowania na warunkach preferencyjnych. Potwierdzamy nasze poparcie dla wzmocnienia międzynarodowych wysiłków w celu zwiększenia przez wszystkie podmioty przejrzystości zadłużenia, w szczególności w odniesieniu do dzielenia się informacjami na wczesnym etapie. Zachęcamy globalny okrągły stół w sprawie długu państwowego do dalszego wspierania konstruktywnego i pluralistycznego dialogu pomiędzy wszystkimi stronami, także na temat kwestii technicznych, takich jak zakres postępowania oddłużeniowego, daty graniczne i warunki zawieszenia obsługi długu. W odniesieniu do sytuacji, w których państwa borykają się z presją płynnościową, ale są nadal w stanie obsługiwać dług, popieramy trwające obecnie prace grupy G-20, MFW i Banku Światowego nad udzielaniem krajom wsparcia w ramach trzech filarów: (i) reform strukturalnych i mobilizacji zasobów krajowych; (ii) zewnętrznego wsparcia finansowego, w tym z międzynarodowych instytucji finansowych; oraz (iii) lepszej koordynacji między partnerami dwustronnymi i wielostronnymi w celu uruchomienia pożyczek od prywatnych wierzycieli. W tym celu popieramy prace na szczeblu krajowym mające na celu koordynację przepływów finansowych. Wzywamy większą liczbę wierzycieli do rozważenia wprowadzenia klauzul dotyczących zadłużenia związanych z odpornością na zmianę klimatu. Z zadowoleniem przyjmujemy prace nad zebraniem doświadczeń i wniosków z zamiany długu.

8. Grupa G-20 powinna zdecydowanie wspierać prace Rady Stabilności Finansowej, które służą sprostaniu pojawiającym się wyzwaniom, związanym w szczególności z cyfryzacją, zmianą klimatu i degradacją przyrody, oraz przewyższeniu konsekwencji zmian makroekonomicznych i zmian warunków stóp procentowych, z uwzględnieniem potrzeb gospodarki w zakresie finansowania. Chodzi m.in. o monitorowanie ryzyk dla stabilności finansowej wynikających z wszystkich rodzajów działalności kryptoaktywowej i rynków kryptoaktywów oraz przeciwdziałaniu tym ryzykom, w tym o rozwiązania dotyczące globalnych stabilnych kryptowalut. Jednym z kluczowych priorytetów powinno być monitorowanie skutecznego wdrażania planu działania grupy G-20 w sprawie kryptoaktywów oraz planu działania grupy G-20 na rzecz usprawnienia płatności transgranicznych. Grupa G-20 powinna również zdecydowanie wspierać prace Rady Stabilności Finansowej mające na celu monitorowanie i ocenę wpływu innowacji cyfrowych, w tym tokenizacji aktywów i sztucznej inteligencji, na stabilność finansową. Jeżeli chodzi o pozabankowe pośrednictwo finansowe, ważne jest, by kontynuować prace nad zapewnieniem odporności systemowej tego sektora oraz wdrożyć stosowne polityki, w tym politykę dotyczącą niedopasowania płynności w funduszach otwartych i przyszłe polityki dotyczące gotowości do obsługi depozytów zabezpieczających. Należy uzgodnić dodatkowe środki z zakresu polityki służące zaradzeniu zidentyfikowanym słabym punktom, takim jak dźwignia finansowa, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki instytucji finansowych niebędących bankami i zachowaniu ich zdolności do finansowania gospodarki. Członkowie grupy G-20 powinni skutecznie wdrażać środki w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie ze standardami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF). Biorąc pod uwagę potrzebę utrzymania wysokich standardów regulacji finansowych, podkreślamy znaczenie rzetelnego wdrożenia reformy bazylejskiej we wszystkich jurysdykcjach. Powinniśmy nadal wspierać włączenie finansowe osób i MŚP, które znajdują się w trudnej sytuacji i których potrzeby nie są dostatecznie uwzględniane.

9. Grupa G-20 powinna nadal przyspieszać realizację swojego planu działania na rzecz zrównoważonego finansowania, zwłaszcza poprzez wdrożenie uzgodnionych działań dotyczących systematyki, ujawniania i ryzyk dla zrównoważonego rozwoju. Powinniśmy skupić się na zapewnieniu przejrzystości, interoperacyjności i porównywalności ram zrównoważonego finansowania i standardów sprawozdawczości we wszystkich jurysdykcjach oraz ułatwić powszechne wykorzystanie takich ram w większej liczbie krajów, aby wspierać i zwiększać prywatne przepływy zrównoważonego finansowania. Popieramy sprawozdanie grupy G-20 z 2024 r. na temat zrównoważonego finansowania, które zawiera sformułowane na wysokim szczeblu zasady i zalecenia dotyczące postępów w realizacji wiarygodnych, solidnych i sprawiedliwych planów transformacji zarówno w przedsiębiorstwach, jak i w instytucjach finansowych, opracowania proporcjonalnych, solidnych i interoperacyjnych standardów dla MŚP i przedsiębiorstw w gospodarkach wschodzących i rozwijających się (EMDE) oraz usunięcia barier i przeanalizowania istniejącego rozwiązania zachęcającego do przyciągania prywatnego sektora finansowego w celu finansowania rozwiązań opartych na zasobach przyrody. Ponieważ międzynarodowe zobowiązania w dziedzinie klimatu są obecnie coraz częściej kwestionowane, także przez sektor prywatny, grupa G-20 powinna kontynuować prace nad ramami dla wiarygodnych zobowiązań przedsiębiorstw w zakresie neutralności emisyjnej netto oraz zwiększyć ich rozliczalność. Obejmuje to wspieranie gromadzenia i stosowania interoperacyjnych, porównywalnych i wiarygodnych informacji na potrzeby oceny skutecznego wywiązywania się z tych zobowiązań oraz ich wpływu, aby ułatwić powszechne wykorzystanie zrównoważonego finansowania i pomóc w unikaniu pseudoekologicznego marketingu. W tym kontekście grupa G-20 powinna nadal wspierać prace Międzynarodowej Rady ds. Standardów w zakresie Zrównoważoności (ISSB), jako globalny scenariusz odniesienia, oraz upowszechnienie obowiązkowego ujawniania informacji na temat zrównoważoności, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwestii proporcjonalności dla MŚP oraz szczególnych wyzwań, z którymi mierzą się kraje rozwijające się i gospodarki wschodzące, a także przy zachowaniu interoperacyjności między solidnymi i kompleksowymi wymogami dotyczącymi ujawniania informacji oraz równych warunków działania. Z myślą o przyszłości, z zadowoleniem przyjmujemy cel sformułowany przez działającą w ramach grupy G-20 grupę roboczą ds. zrównoważonego finansowania (SFWG) polegający na włączeniu odporności i przystosowania się do zmiany klimatu do planów transformacji przedsiębiorstw i instytucji finansowych.

10. Wspólna grupa zadaniowa „szerpów” i ekspertów finansowych ds. globalnej mobilizacji przeciwko zmianie klimatu ma wspierać członków w działaniach służących przyspieszeniu opracowania wiarygodnych, solidnych i sprawiedliwych krajowych planów transformacji dostosowanych do celu 1,5 °C i efektywnych platform krajowych oraz w działaniach służących zapewnieniu dostosowania sektora finansowego do celów przewidzianych w porozumieniu paryskim. Na wspólnym październikowym posiedzeniu ministrowie i prezesi powinni zademonstrować wyraźną przewodnią rolę grupy G-20 przed 29. Konferencją Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP29) oraz jak najwyższy poziom ambicji. Przyjmujemy do wiadomości prace grupy zadaniowej ds. globalnych podatków solidarnościowych służące przeanalizowaniu możliwości i wskazaniu rozwiązań dotyczących ewentualnej mobilizacji dodatkowych źródeł dochodów na finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu.
11. Z zadowoleniem przyjmujemy niezależny przegląd najważniejszych międzynarodowych funduszy środowiskowych i klimatycznych, którego efektem powinna być ulepszona struktura międzynarodowa, aby wspierać walkę ze zmianą klimatu i utratą różnorodności biologicznej oraz przyspieszyć dostosowanie przepływów finansowych do ścieżki prowadzącej do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu. Jak zauważono w sprawozdaniu końcowym, istotne jest, aby fundusze środowiskowe i klimatyczne funkcjonowały jako system nie tylko między sobą nawzajem, ale także z ogółem międzynarodowych podmiotów finansowych działających w dziedzinie klimatu, w szczególności z wielostronnymi bankami rozwoju, m.in. poprzez usprawnienie ich procedur dotyczących akredytacji dostępu i skrócenie czasu zatwierdzania projektów. Grupa G-20 powinna zbadać sposoby wdrożenia zaleceń oraz zapewnić odpowiednie monitorowanie i podjęcie w przyszłości działań następczych.

12. Z zadowoleniem przyjmujemy postępy w zakresie programu działań Brazylii na 2024 r. w zakresie infrastruktury, w szczególności wysiłki na rzecz zbadania sposobów uruchomienia finansowania i inwestycji na rzecz infrastruktury odpornej na zmianę klimatu. Zachęcamy do dalszego skupiania się na optymalizacji koncepcji projektów i kwestii kosztów, zapewniając uwzględnianie odporności na zmianę klimatu w całym cyklu życia infrastruktury w celu ochrony zysków ekonomicznych, usług społecznych i finansów publicznych. Zdecydowanie popieramy współpracę z wielostronnymi bankami rozwoju w celu ułatwienia finansowania i tworzenia infrastruktury transgranicznej, uwzględnienia ryzyka kursowego w finansowaniu infrastruktury oraz promowania pozytywnej roli infrastruktury w ograniczaniu ubóstwa. Grupa G-20 powinna nadal koncentrować się na wypełnianiu luki w finansowaniu infrastruktury, w tym poprzez zbadanie polityk i narzędzi sprzyjających uruchomieniu dodatkowych zasobów na zrównoważoną infrastrukturę i poprzez skuteczną mobilizację sektora prywatnego. Obejmuje to wykorzystywanie instrumentów finansowych do podziału ryzyka inwestycji za pośrednictwem rynków finansowych, usprawnienie procesu przygotowywania projektów w celu opracowania katalogów projektów, które mogłyby być finansowane przez banki, zapewnienie przejrzystości i przewidywalności dla inwestorów z jasnymi strategiami długoterminowymi oraz zacieśnienie współpracy międzynarodowej w zakresie działań sprzyjających promowaniu inwestycji w infrastrukturę wysokiej jakości z naciskiem na aspekty środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego. UE dzieli się swoimi doświadczeniami w zakresie instrumentów podziału ryzyka i finansowania zielonej infrastruktury i jesteśmy gotowi kontynuować wymianę dobrych praktyk w celu wspierania inwestycji w wysokiej jakości infrastrukturę.

13. Wyrażamy uznanie dla postępów poczynionych przez działającą w ramach grupy G-20 wspólną grupę zadaniową ds. finansów i zdrowia (JFHTF) w opracowywaniu jej planu prac na 2024 r. i dla kontynuowania przez nią jej cennych prac nad wzmocnieniem globalnej architektury na rzecz zapobiegania pandemiom oraz gotowości i reagowania na nie. Z zadowoleniem przyjmujemy postępy poczynione w odniesieniu do społecznych uwarunkowań zdrowia, globalnego sprawozdania na temat ram dotyczących podatności i zagrożeń zdrowotnych, społecznych, gospodarczych (FEVR) związanych z pandemią oraz operacyjnego podręcznika, który opisuje możliwości w zakresie lepszego koordynowania i uruchamiania istniejących strumieni finansowania i odnośnych instytucji, aby zmniejszyć globalną podatność na przyszłe pandemie.